

Sygn. akt III Cz 785/14

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2014r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Wydział III Cywilny- Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Aleksandra Janas

Sędziowie: SSO Andrzej Dyrda

SSR (del.) Barbara Konińska (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 24 czerwca 2014r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko D. K.

o zwrot wyegzekwowanego świadczenia

w przedmiocie rozpoznania zażalenia powoda od zarządzenia Sędziego Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 19 marca 2014r. sygn. akt III RC 119/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR del. Barbara Konińska SSO Aleksandra Janas SSO Andrzej Dyrda

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 19 marca 2014r. sygn. akt III RC 119/14 Sędzia Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej orzekając na zasadzie art. 130 § 1 i 2 k.p.c. zwrócił pozew A. K. przeciwko D. K. o zwrot wyegzekwowanego świadczenia wobec tego, iż powód mimo wezwania doręzonego w dniu 07 marca 2014r. nie usunął braków formalnych pozwu poprzez wskazanie jakiej kwoty domaga się z tytułu nienależnie pobranych alimentów.

Z powyższym zarządzeniem nie zgodził się powód, który w zażaleniu wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia. Skarżący zarzucił, iż nie otrzymał wezwania do usunięcia braków formalnych pozwu, nie było też awizo w skrzynce pocztowej. Dodał, iż zdarzało się, że listy, paczki były doręczane sąsiadom mieszkającym w innej klatce bloku. Wskazał też, że nie jest w stanie dokładnie podać kwoty dochodzonej pozwem i jest to kwota około 20.000 zł plus odsetki ustawowe.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie. Słusznie bowiem Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej stwierdził, iż przesyłka zawierająca wezwanie powoda do usunięcia braków formalnych pozwu została mu prawidłowo doręczona.

Pozostawienie zawiadomienia o miejscu złożenia pisma w sposób przewidziany art. 139 § 1 k.p.c. uzasadnia przyjęcie domniemania faktycznego, iż dotarło ono do adresata najpóźniej z dniem ustania przyczyny, która uniemożliwiała

doręczenie zwykłe (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lutego 2002r., sygn. V CZ 14/02). Datą doręczenia pisma sądowego w przypadku przewidzianym w art. 139 § 1 k.p.c. jest data, w której upłynął termin do odbioru złożonego pisma w oddawczym urzędzie pocztowym, jeżeli przed upływem tego terminu adresat nie zgłosił się po odbiór. Dwukrotne wysłanie i awizowanie przesyłki zawierającej odpis wyroku z uzasadnieniem stanowi spełnienie wymagania skuteczności doręczania pism sądowych przez pocztę, zapewniając realizację konstytucyjnej zasady prawa do sądu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 2009r., II UZ 20/09).

Domniemanie doręczenia przesyłki w rybie art. 139 § 1 k.p.c. może być przez stronę obalone. Adresat może dowodzić, że pisma nie otrzymał i o nim nie wiedział, gdyż osoba, której pismo doręczono zastępczo, bądź urząd, w którym je złożono, nie oddały mu pisma. Ciężar obalenia tego domniemania spoczywa na adresacie. Jednakże samo zaprzeczenie otrzymania zawiadomienia (awiza) o przesyłce, w żaden sposób nie podważa domniemania, na którym oparty jest art. 139 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 sierpnia 2000r., sygn. I CKN 699/00). Powód zaś nie powołał żadnych dowodów, by wykazać swe gołosłowne twierdzenia co do tego, że przesyłki do niego kierowane doręczano już wcześniej sąsiadom z innej klatki, co miało uprawdopodobnić fakt braku prawidłowego doręczenia wezwania w niniejszej sprawie. Wobec tego brak było podstaw do przyjęcia, iż domniemanie z art. 139 k.p.c. zostało przez niego obalone.

Dlatego też Sąd Okręgowy oddalił zażalenie jako bezzasadne, o czym orzekł, jak w sentencji na zasadzie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 1 i 2 k.p.c.

SSR del. Barbara Konińska SSO Aleksandra Janas SSO Andrzej D